

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 594: Cho Nên Đã Vượt Ngoài Hình Tướng, Thì Không Bị Nó Câu Thúc

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 050)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cố ký siêu hồ kỳ biểu, nhi bất vi sở câu.】

(Dịch nghĩa: Cho nên đã vượt ngoài hình tướng, thì không bị nó câu thúc).

Chỉ có tìm hiểu rõ ràng, nhận thức rõ ràng, như vậy mới thực sự siêu việt, không bị những hiện tượng này câu thúc, thì quý vị sẽ được đại tự tại. Trong những hiện tượng này, có quan hệ mật thiết nhất với chúng ta chính là thân tướng; không bị thân tướng câu thúc, thì thân của quý vị liền tự tại rồi. Cho nên chư Phật, Bồ Tát có thể hiện vô lượng vô biên hóa thân, giống như trong “Phẩm Phổ Môn” có nói, người đáng dùng thân Phật để được độ, thì Quán Thế Âm Bồ Tát liền hiện thân Phật mà vì họ nói pháp; trong “Kinh Lăng Nghiêm” có giảng: “*Tùy chúng sanh tâm, ứng sở tri lượng*” (Tùy theo tâm chúng sanh, ứng hiện theo mức độ hiểu biết của họ), trong tâm chúng sanh nghĩ tưởng điều gì, thì các Ngài liền hiện ra thân đó. Đây chính là cái gọi là “vượt ngoài hình tướng, không bị câu thúc”; không bị hình tướng này câu thúc, các Ngài ở ngay trong hiện tượng mà được tự tại.

Quý vị muốn hỏi vì sao chư Phật, Bồ Tát lại được tự tại như vậy? Suy cho cùng thì chính là nhờ tâm thanh tịnh, trong tâm các Ngài đã xa lìa tất cả vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, thì các Ngài liền tự tại rồi, liền không bị sắc tướng câu thúc nữa. Chúng ta ngày nay không được tự tại, bị những cảnh giới này câu thúc. Nguyên nhân do đâu? Do trước tướng (chấp tướng). Cứ luôn cho rằng cái thân thể này là “ta”, thì quý vị liền không thể thoát ly khỏi cái thân thể này; cái thân này giống như gông cùm xiềng xích khóa chặt lấy quý vị, quý vị không có cách nào thoát ly. Ngày nào quý vị thực sự giác ngộ rồi, biết rõ cái thân này là giả tướng, sát-na sanh diệt, trọn chẳng thể được, đây không phải là “ta”, thì quý vị liền được tự tại. Quý vị sẽ dần dần không bị cái thân thể này ràng buộc,

không bị cái thân thể này câu thúc nữa, rồi sau đó liền có thể tùy tâm sở dục (được như ý muốn).

Tôi nghĩ rằng mỗi một người chúng ta, đều hy vọng thân thể mình được khỏe mạnh, tướng mạo được xinh đẹp, vậy có thể đạt được không? Có thể đạt được. “*Nhất thiết pháp tùng tâm tướng sanh*” (Tất cả các pháp đều từ tâm tướng mà sanh ra), tâm tướng có thể biến đổi hình tướng. Quý vị nghĩ đến khỏe mạnh, thì thân thể liền khỏe mạnh; tuyệt đối không được nghĩ đến bệnh tật, nghĩ đến bệnh tật thì sẽ mắc bệnh. Chỗ này vừa hơi đau một chút, đã sợ không biết có mắc bệnh gì không, nghĩ chưa được mấy ngày thì bệnh thực sự ập đến. Bệnh từ đâu mà đến? Do nghĩ tưởng mà ra. Soi gương thì nghĩ mình già rồi; họ nghĩ đến già, thì làm sao họ lại không già cơ chứ? Lấy bức ảnh ngày trước ra so sánh thử xem: “*Mình mỗi năm một già đi*”, thì đương nhiên là già rồi, già đi rất nhanh.

Tôi dạy cho quý vị một phương pháp để không già, dạy cho quý vị phương pháp để tướng mạo được xinh đẹp: Đó là quý vị ngày ngày nhìn Quán Thế Âm Bồ Tát, ngày ngày nghĩ đến Quán Thế Âm Bồ Tát, thì chẳng bao lâu quý vị sẽ biến thành Quán Thế Âm Bồ Tát; tướng là từ tâm tướng sanh ra mà. Tại sao quý vị không nghĩ đến Phật nhiều hơn, tại sao không nhìn ngắm tượng Phật nhiều hơn? Trong pháp môn niệm Phật của chúng ta có “quán tượng niệm Phật”. Quán tượng chính là tạc tượng Phật, bức tượng Phật rất viên mãn, quý vị thường xuyên nhìn tượng Phật; trong nhà thờ tượng Phật chính là có chỗ lợi ích này. Thường xuyên nhìn tượng Phật, thường xuyên nghĩ đến tượng Phật, thì tướng mạo của chính mình liền thay đổi; không nghĩ đến Phật, Bồ Tát, mà ngày ngày lại đi nghĩ đến phiền não, thì làm sao mà chịu đựng cho nổi, điều này chịu không nổi đâu.

Từ đó có thể thấy, những cảnh ngộ trong một đời chúng ta, thực sự đều là “tự tác tự thọ” (tự làm tự chịu), không thể nào oán trời trách người; oán trời trách người là tạo tội nghiệp rất lớn. Bởi vì không có ai làm chủ tể cho quý vị đâu, ông Trời cũng không quản những chuyện vặt vãnh của quý vị, đều là do chính mình suốt ngày khởi vọng tưởng mà tạo ra cả, quý vị trách ai đây?